

BANKIERSEED

De Raad van State is al tweehonderd jaar een gerespecteerd instituut in de Nederlandse bestuurlijke inrichting. De Raad is een adviesorgaan van de regering en tevens de hoogste bestuursrechter van het land. Spectaculair is zijn optreden zelden en erg vaak is hij niet in het nieuws. Begin september dat echter wel weer even het geval. Aanleiding was een debat met de minister Dijsselbloem in de Tweede Kamer. Hij reageerde op een (eerder) verzoek van de financiële sector om de uitbreiding van de bankierseed naar 90.000 medewerkers wettelijk mogelijk te maken.

Zoals bekend geldt de eed nu alleen nog maar voor dagelijks beleidsbepalers en voor toezichthouders (leden van de RvC en RvT) van alle financiële ondernemingen. De Raad van State vindt de verplichte eed voor de top van het bedrijf passend. “De beleidsbepalers van financiële ondernemingen kunnen worden beschouwd als exponent of personificatie van de onderneming.” De Raad heeft de minister echter afgeraden om de bankierseed uit te breiden naar alle 90.000 medewerkers in de financiële sector. Opmerkelijk is de motivatie voor dit advies. De Raad is van mening dat werknemers geen (eind)verantwoordelijkheid dragen voor het handelen van de onderneming. Die verantwoordelijkheid ligt bij het bestuur, die de naleving van normbesef vervolgens moet verzekeren via het arbeidscontract, meent de raad. Een algemene eed is daarom een ‘oneigenlijk instrument’. Ook vreest de raad

PETER POST,
directeur MoneyView

“DIJSSELBLOEM VERDIENT EEN PLUIM DOOR VAST TE HOUDEN AAN UITBREIDING VAN DE EED”

‘utholling’, met de uitbreiding zou de eedaflegging zijn symbolische betekenis verliezen.

De Raad van State kiest voor een wel heel formalistische benadering en gaat daarmee mijns inziens voorbij aan de bedoeling van de eed. Het idee is juist dat het normbesef bij een ieder die werkzaam is in de financiële sector komt te liggen. Het is de bedoeling dat iedereen verantwoordelijkheid neemt voor zijn eigen handelen. Daarbij komt dat het centraal stellen van het klantbelang niet alleen een eigen verantwoordelijkheid is van iedereen die werkzaam is in de financiële sector, maar juist ook een moreel en ethisch besef vraagt. Het is simplistisch en gemakzuchtig om dat maar af te doen met een verwijzing naar de Gedragscode van een onderneming.

De door de Raad van State gevreesde utholling als gevolg van de uitbreiding van de bankierseed is onbegrijpelijk. In de medische sector leggen tot op de dag van vandaag nog steeds alle medisch studenten een eed of gelofte af op het moment dat zij hun artsbevoegdheid krijgen. Ook deze eed heeft op zich geen juridische betekenis. Ter illustratie een zin uit de artseneed van de KNMG en VSNU (uit 2003): “Ik stel het belang van de patiënt voor op en eerbiedig zijn opvattingen. Ik zal aan de patiënt geen schade doen. Ik luister en zal hem goed inlichten. Ik zal geheim houden wat mij is toevertrouwd.” Komt het u bekend voor? De Raad van State is vast van mening dat deze artseneed volledig is uitgehold in de tussentijd. Minister Dijsselbloem heeft het advies van de Raad echter naar de prullenbak verwezen en houdt onverkort vast aan een uitbreiding van de bankierseed naar 90.000 medewerkers in de financiële sector. Bij deze een welgemeende pluim voor de minister. ««

MoneyView geeft in VVP in 2014 elf keer haar visie op marktontwikkelingen in de financiële dienstverlening. Reacties op deze rubriek kunt u sturen naar support@moneyview.nl